

פרשת אחרי מות

אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפניו ה' וימתו (טז, א)

על סיבת מיתתם של בני אהרן, מובא בגמרה (יומא נג ע"א): "לא מתו בני אהרן אלא על שהורו הלכה בפני משה רבן". ומה היהת ההלכה שהורו: "אף על פי שהאש יורדת מן השמיים, מצוה להביא מן ההדיות".

ובספר "מרגניתא טבא" (דבריו מובאים בספר ילקוט האורים) באර את הדברים, על פי מה שידוע מדברי חז"ל, שיש אדם החייב מיתה בידי שמים ובכל זאת הוא נצל בזכות זרעו או בזכות הבנים הטובים העתידים לצאת הימנו, או שכבר נולדו לו, ועליו לחנוך ולהכשירם לעתיד הגadol הצפוי להם. ואם כן, תמה, מדוע משימים המיתו את בני אהרן, הלא היה להם להנצל בזכות זרע הצדיקים שעתיד לצאת מהם?

אלא, מובא בגמרה, (ערוביין סג ע"א), שיהושע מת בלבד בנים, מפני שהורה ההלכה בפני משה רבו. אם כן, מאחר וזהו ענשו של המורה ההלכה בפני רבו, שהוא מת בלבד בנים, גם לנדר ואביהו לא היו אמורים להיות בנים, שהרי מורי ההלכה בפני רבן היו, ולכן מיתתו בידי שמים, כי לא היה זרע כשר עתיד לצאת מהם שבচ্ছু לহাগן עליהם מפני המיתה.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א